

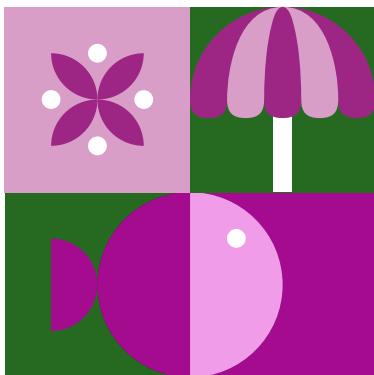
SETKÁVÁNÍ

List sborů Českobratrské církve evangelické
v Brně I a Brně II

Obsah

- 2 **BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ: Tvář**
Ondřej Macek
- 4 **OKÉNKO DO STARŠOVSTVA**
Jakub Marek a Mariana Boudová
- BYLO**
- 10 **Stručně z Brna I**
- 12 **Vynikající klavírista Radoslav Kvapil opět doma**
Martina Šebestová
- 12 **Biblické postavičky na Zelené faře**
Iva Oukropcová
- 14 **O návštěvě kazatelské stanice**
René Pikna
- 15 **Missa brevis In Ascensione Domini**
Jiří Květon
- 16 **Soustředění konfirmandů z Brna II**
Martin Horák
- 17 **Tradiční víkendový pobyt na Blažkově**
Marie Kunderová
- 19 **Proč Blažkov?**
Lenka Dobrovolná

- 20 **OKÉNKO K DĚTEM:** Václav Pokorný
Iva Tůmová
- 22 **ŠKOLY:** Kdo studuje na evangelické VOŠ v Brně?
Jan Vybíral
- 24 **LITURGIKA:** Někdy ryby, někdy vlny, vždycky naděje
Markéta Hamplová
- 29 **SETKÁNÍ:** Když člověk dává, zároveň získává
Lenka Dobrovolná
- 37 **KNIHA:** Maminčiny recepty na život
Ondřej Macek
- 39 **KALENDÁŘ**
- 40 **FOTOREPORTÁŽ**

Tvář

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Numeri 6, 24–26

Charles Darwin věnoval 13. kapitolu svého díla *The Expression of the Emotions in Man and Animals* (Výraz emocí u člověka a u zvířat) z roku 1872 složitým emočním stavům, mezi něž patří sebepozorování, stud, ostych, skromnost a červenání. Červenání pak popsal jako „...nejzvláštnější a nejlidštější ze všech projevů“.

V myšlení filozofa Emmanuela Levinase (1906–1995), který zkoušel propojit židovství a fenomenologii, hraje výraznou roli pojem tvář (visage). Říká, že v ní je zakódované vybídnutí ke vztahu. Že když do něčí tváře skutečně pohlédneme, že se tím náš vztah k druhému mění. Že někdy nezáleží tolik na informacích, které člověk řekne, ale na tom, jak se u toho tváří. Tvář podle Levinase otevírá rozhovor, jehož prvním slovem je závazek, odpovědnost za druhého. A také soudí, že v lidské tváři můžeme zahlédnout i toho úplně Jiného, Druhého.

Čekal jsem nedávno na Zelňáku na schůzku, právě jsem si četl na mobilu filozofický článek o tváři u Levinase, když mě oslovil bezdomovec s žádostí o peníze. Odbyl jsem ho. Automaticky. Ani jsem na něj pořádně nepohlédl. Vlastně jsem se do jeho tváře pořádně zadíval až potom, co ústa odmítnutí mechanicky vypustila. Kdybych k němu nejdřív zvedl oči, chvíli s ním byl, tak bych...

Z tváře rodičů jsme se učili odhadovat, co je dobré a co ne. Jejich úsměvy nás motivovaly v samostatném vykročení do světa. Usmívající se tvář rodiče je nenahraditelnou informací o lásce, přijetí, cennosti. V dospělosti tváří v tvář našemu protějšku vlastně také hledáváme potvrzení vlastní existence.

V Áronském požehnání (Nu 6,24–26) se k nám obrací Boží tvář jako výraz jeho jednoznačného příklonu k člověku.

Přeji nám do léta čas skutečných setkání, lidskosti neodbytlých pohledů i zažívání toho, že se na nás Pán Bůh dívá velmi láskyplně.

Modlitba

Pane,
potřebujeme tvou blízkost, povzbuzení.
Odpusť, že někdy vidíme ze světa jen úzký pruh.

Děkujeme za lidi kolem nás, za jejich tváře, za úsměvy, povzbuzení, výzvy.

Píseň Svítá č. 276 Před tvou tváří, Pane

Ondřej Macek ■

Aj růže u Betlémského kostela

Okénko do staršovstva

Setkávání presbyterů v Brně I

Březenová schůze staršovstva v našem sboru měla tzv. otevřenou část, které se mohli účastnit členové sboru. Této možnosti využili hned dva. Zodpověděli jsme jejich dotazy a vyslechli jejich přínosné návrhy.

Poté jsme se tradičně ohlíželi za uplynulým obdobím. Líbil se nám PubQuiz s klienty Chráněného bydlení Ovečka. Ocenili jsme vaření guláše pro lidi bez domova, jsme rádi, že se najdou dobrovolníci, kteří takové akce konají. Naše vedení zase chválilo schůzi s vedením sboru Brno II. Sestra farářka se účastnila porady ohledně Betlémského kostela a také několika seniorátních událostí. Bratr farář už připravuje program na Noc kostelů. Mysleli jsme také na křesťanskou službu a na to, že toho je na ni hodně.

Po zbytek schůze jsme se věnovali hlavně přípravě na výroční sborové shromáždění.

V ohlédnutí za uplynulým děním na začátku dubnové schůze jsme hodnotili plno proběhlých událostí a akcí. Výroční sborové shromáždění, Velikonoce, kurz šití biblických postaviček, kurz Beta. Bratr farář se svěřil s náročností sborové práce poté, co sestře farářce s prvním dubnem začalo tříměsíční studijní volno. Sestra farářka se nevyjádřila, protože čerpá zasloužené tříměsíční studijní volno, a schůze se tedy neúčastnila.

V dalším průběhu schůze jsme se vrátili k výročnímu sborovému shromáždění a diskutovali jsme například o tom, že bylo letos hodně brzy. Dále jsme probírali přípravu Noci kostelů, jejíž organizace se ujal bratr Matoulek. Ten bude také tradičně koordinovat projekt Brno a jeho chrámy, při kterém budou ve spolupráci s TIC Brno v Červeném kostele od poloviny června do poloviny září každý týden od úterý do soboty v čase 14–18 hodin k dispozici průvodcovské služby pro veřejnost. Obojí jsou organizačně náročné aktivity s velkým přínosem pro zpřístupnění kostela široké veřejnosti.

Kromě toho jsme probrali úpravy a opravy Betlémského kostela, novou směrnici o bydlení farářů, která se bude probírat na synodu, a nová pěkná antependia pro Červený kostel, jakož i další věci.

Květnovou schůzi jsme začali diskusí o dobrovolné práci pro sbor a též o vděčnosti, kterou cítíme vůči každému, kdo se rozhodl věnovat sboru spoustu svého času a schopností. Pokračovali jsme ohlédnutími, při kterých jsme zmínili kurz Gama (pokus o společné čtení Bible pro začátečníky), vzali jsme na vědomí schůzi komise k Betlémskému kostelu a přípravu na nadcházející úpravy Zelené fary (konkrétně sociálních zařízení ve 3. a 4. podlaží), krátce prodiskutovali chystané oslavy v Blahoslavově domě a publikace k nim, pochválili diskusní schopnosti konfirmandů apod. Bratr farář by nerad uvažoval o variantě sboru bez druhého faráře. Sestra farářka se nevyjádřila, protože čerpá zasloužené tříměsíční studijní volno, a schůze se tedy neúčastnila.

V další diskusi jsme kvitovali hudební bohoslužby na Nanebevzetí Páně a kázání bratra faráře. Také jsme probrali několik finančních témat a schválili příspěvek na podporu tábora v Pusté Rybné, kam jezdí mnoho dětí ze sboru. Rovněž jsme schválili znění informačního dopisu ke stavu a úpravám Betlémského kostela (viz níže).

Jakub Marek ■

Změny v Betlémském kostele

Betlémský kostel je místem vzniku našeho sboru. V zásadě ho užíváme pro ranní nedělní bohoslužby (v roce 2023 bylo 39 shromáždění s průměrnou účastí 29), na pohřby, svatby, přibližně na tři shromáždění celého sboru (konec školního roku, dětská vánoční slavnost, 24. prosince) a výjimečně na nějaký koncert. Konají se v něm také jednou měsíčně mládežnické bohoslužby YESle, které organizuje SOM. Vedle kostela máme faru, kde jsou byty našich farářů (nyní faráře a kostelníka) a také klubovny skautů, kteří se sborem spolupracují.

V posledních letech jsme v Betlémském kostele prováděli spíše běžnou údržbu. Vybavili jsme jej ovšem i novým schodištěm, rekonstruovali varhany, celkově obměnili ozvučení a probíhá výměna světel.

Momentálně se pracuje na výrobě nového prahu k bočnímu vchodu a také info-tabulí o kostele.

V blízké budoucnosti nás bude čekat minimálně oprava střešní krytiny.

Rádi bychom zadali vypracování projektu na vytápění s cílem zjistit, zda to stávající je nejeefektivnější možností. (Výměna jednotlivých topných těles nás rovněž zřejmě čeká.)

Od roku 2021 se v Betlémském kostele schází sbor Církve bratrské Královopolské. Za to jsme vděční, protože stavba tak více slouží svému účelu. Zároveň nám Církev bratrská částečně pomáhá s jejím provozem.

Pravidelně se ve sboru i ve staršovstvu ozývají hlasy, které navrhuji větší využití či využívání Betlémského kostela, ale také takové, které se ptají po smyslu dvou kostelů a dvojích bohoslužeb.

Sbor Církve bratrské nás pobídl k úvahám o změnách v interiéru, které by napomohly lepšímu zejména bohoslužebnému využití.

Poměrně dlouho jsme ve staršovstvu o věci jednali a navrhuje:

- Nahradit, rekonstruovat či rozšířit podium (na jednom místě se propadá).
- Odstranit na obou stranách dvě řady bočních lavic (čela budou zachována).
- Odstranit první řadu prostřední lavice (čelo zachovat).
- Na místo bloku nepůvodních pravých zadních lavic umožnit Církvi bratrské zřízení koutku pro děti.
- Rekonstruovat předsíň (více úložného prostoru, nové nástěnky).

Od těchto kroků si slibujeme: získání většího místa ke slavení večere Páně i pro svatby a pohřby. Návrat klavíru do kostela. Větší bezbariérovost. Umožnit Církvi bratrské, aby se jejich shromáždění mohly účastnit i rodiny s malými dětmi. Mít předsíň, která bude zvát k dalšímu vstupování. Větší podium umožní i případné širší kulturní využití.

Na financování se bude Církev bratrská z části podílet. Rozpočet zatím ještě nemáme.

Rádi bychom o věci diskutovali po bohoslužbách 16. a 23. června.

staršovstvo ■

Setkávání presbyterů v Brně II

V posledních měsících jsme pokračovali v oslovování nových farářů pro náš sbor, konečně jsme dovybavili Losův sál a pustili se do oprav interiéru zahradního altánku. Také jsme se věnovali přípravám oslav 100. výročí postavení Blahoslavova domu.

Oslovování nového faráře má u nás na starosti hlavně farářská komise. Název této komise se může zdát trochu tajemný, protože v ní nejsou žádní faráři. Nicméně členy komise jsou kromě čtyř presbyterů také další tři členové našeho sboru, aby zde byly zastoupeny různé věkové skupiny i naše kazatelská stanice v Tišnově. Zatím jsme oslovili osm kandidátů na faráře a dva z nich se nám podařilo zlákat i k osobnímu neformálnímu setkání. První kandidát sice nabídku na práci v našem sboru nakonec nepřijal a nepřál si být jmenován, ale i tak jsem za toto setkání vděčná, protože to bylo velmi příjemné. Druhým kandidátem byl Jordan Tomeš, i setkání s ním hodnotím pozitivně. Bratra faráře Jordana Tomeše ale oslovilo více sborů, takže zatím s napětím vyčkáváme, jestli se do dalších rozhovorů pustí právě s námi. Vyjasnit by se to mělo během léta.

Protože je hledání nového faráře docela zdoluhavý proces, už se ve staršovstvu připravujeme na režim, v němž náš sbor bude fungovat jen s jedním farářem a poté možná i nějakou dobu bez faráře. Tímto bych chtěla členy našeho sboru připravit na to, že od září budou například bohoslužby častěji probíhat pod vedením laiků, a také je poprosit o trpělivost. Věřím, že toto období nebude pro náš sbor příliš vyčerpávající, ale že nás to naopak posílí. Ale přesto doufám, že to nebude trvat moc dlouho.

Mám radost, že tentokrát už vás konečně mohu informovat o tom, že v Losově sále máme nové a krásné stoly. Vybavení Losova sálu už máme tedy hotové, a tak jsme svou pozornost mohli přesunouti na interiér zahradního altánku. Na jaře se uskutečnily hned dvě brigády, díky kterým se do altánku zavedla elektřina, brousili jsme okna a udělali nové vnitřní omítky. Moc děkujeme všem, kteří se na tom podíleli. Bylo nás požehnaně, dali jsme si společně i oběd. Podle mě to byly příjemné akce. Doufáme, že během června bude altánek uveden alespoň

do zkušebního provozu. Během léta nás čeká ještě jedna stavební výzva, a to oprava kanalizace. V souvislosti s tím je potřeba počítat s nějakou mírou nepohodlí, protože se to neobejde bez rozkopaného dvora.

Na posledních schůzích staršovstva jsme se také dost intenzivně věnovali přípravám na 100. výročí postavení Blahoslavova domu, které budeme slavit už 13. října 2024. Opět jsme se vrátili do dob, kdy ani v jedenáct večer nebyla naše schůze u konce. Hlavně jsme se zabývali dvěma publikacemi, které se k tomuto výročí měly vydávat. Teď už je jisté, že ke 100. výročí bude vydána jen jedna publikace, která vzniká pod vedením sestry Marty Procházkové. Bude se jednat o sborník, který zahrnuje informace o historii budovy Blahoslavova domu, ale také vzpomínky na události, které se zde odehrávaly, nebo na významné osobnosti, které zde působily. Autorem druhé publikace připravované k této příležitosti je bratr Petr Peňáz, ale ukázalo se, že její vydání není do oslav 100. výročí možné stihnout a taky by se neobešlo bez kontroverzí. Je tedy otázkou, jestli by vydavatelem této monografie měl i tak být náš sbor. Rozhodovat se o tom bude až na další schůzi staršovstva.

Na závěr mám potřebu napsat, že práce ve staršovstvu (myslím nejen pro mě) znamená stále se něco učit. Práce pro sbor totiž vyžaduje vyznat se v různých oblastech – liturgických, církevních, ekonomických, personálních, stavebních, estetických, právních, a někdy dokonce i gastronomických, diplomatických nebo vydavatelských. Některým záležitostí se možná nezvládáme věnovat tak, jak by bylo potřeba. Ale rozhodně to není tak, že bychom něco schválně zanedbávali. Naopak si myslím, že nás to pořád ještě baví a rádi pro sbor uděláme, co je v našich silách. Jen nám to třeba trvá. Každopádně teď fakt chápu, že když je někde hodně práce, tak se říká, že je tam práce jako na kostele. I když, v Blahoslaváku už se pomalu ujímá přirovnání „práce jako na altánku“.

Pokud by vás zajímalo podrobněji, co na staršovstvu projednáváme, nebo pokud byste měli nějaký podnět, určitě se na nás neváhejte obrátit buď osobně, nebo přes e-mail (staršovstvo-posta@blahoslavak.cz, mariana.boudova@blahoslavak.cz).

Mariana Boudová ■

OBRÁZKY ZE STARŠOVSTVA DÍL 6. "ALTÁN"

V ODLEHLEH KOUTĚ SBOROVÉ ZAHRADY SE NACHÁZÍ ZA- KRESLÍ: PETR!
HADNÝ OPUŠTENÝ ALTÁN, DO KTERÉHO LÉTA NIKDO NEVKROČIL. PÍŠE: ŽIVOT

MINULÉ STARŠOVSTVO PO VAHÁNÍ
MĚNÍ STŘECHU ALTÁNKU A TÍM HO ZA-

ROZHODLO, ŽE VY-
CHRÁNÍ PŘED ŽKAŽOU

NOVÉ STARŠOVSTVO ZDĚDILLO ÚKOL, DOVĚST AKCI DO KONCE. JENŽE VĚCI
SE ZKOMPLIKOVYLY, KDYŽ SE ZJISTILO, ŽE KROV JE SKORO SEZRANÝ.
NAVÍC SE STAVBA DOSTALA DO HLEDAČKY PŘÍSNĚ PAMÁTKÁRKY...

BYLO NUTNÉ ROZHODNOUT, JAK
DÁL. JENŽE NEBYLA NA 100%
SHODA, JAK TO POJMOUIT:
SVEPOMOCÍ NEBO NÁJIT V
ROZPOČTU PENÍZE NA
REMESLNÍKY?

A TAKY: JAK ALTÁNEK VYUŽÍVAT?
VYTVOŘIT V NĚM KLUBOVNU PRO DĚTI
A MLÁDEŽ??
JAK TO DODADLO? DOZVÍTE SE PŘÍŠTĚ.
I KDYŽ... TONĚ VÁM VLASTNĚ
SLIBUJEME VZDYCKY...

Stručně z Brna I

Skončil ročník 2023/2024 kurzů Alf a Bet a o Velikonocích byla pokřtěna jedna jeho účastnice Aneta.

V postu jsme vysílali šest on-line biblických hodin s dr. Janem Roskovcem o historickém Ježíši. Jsou na našem youtube-kanále.

Před Květnou nedělí jsme ušili víc než dvacet biblických postaviček. Nítě na jehly statečně navlékali mladí, staří, děti, muži, ženy. Byla to jedna z moc hezkých chvil, kdy děláme společenství.

Velký pátek je u nás jednou z výjimečných příležitostí, kdy se potkají obě naše brněnská společenství – Betlémské i Červené.

Letos plánujeme Noc kostelů nejen v Brně, ale i v Rychmanově, kde si místní budou moci projít všechny újezdské sakrální stavby. V Červeném kostele bude Eva Ventrubová opět hrát biblické hříčky Daria Fo, zpívat bude Vox Iuvenalis, barokní skladby uvede Castello in Aria, zatančí Mimi Fortunae a otevřeme výstavu Aleše Navrátila.

Iva Květonová čerpá tříměsíční studijní volno, takže si zkusíme, jaké by to bylo jen s jedním farářem... Nic moc.

Vykvetly šeříky, růže i bez na Pellicově a také se naplnily všechny sudy s vodou. Ovocné stromy vesměs pomrzly. Před Zelenou farou vykvetly a odkvetly sakury.

Na nešporech v dubnu hrál Létaující rabín a na Egy odputovalo patnáct tisíc. Na květnových vystoupil Pavel Dirda a Believers (romská duchovní hudba). Městský domácí hospic dostal sedm tisíc.

Konala se první dvě setkání kurzu Gama – pokusu o společné čtení Bible pro začátečníky.

Začala jednání o rekonstrukci Zelené fary v roce 2025. A bude to náročné.

Byly výjimečné hudební bohoslužby ke svátku Nanebevstoupení Páně, pro které Vít Bébar složil Missa brevis in Ascensione Domini. Účinkovali Castello in Aria a Octopus Vocalis.

Začala svatební sezona.

Konfirmandi pěkně diskutovali o přikázáních desatera.

Členové sboru zahájili grilovací sezonu s klienty Chráněného bydlení Ovečka (Diakonie ČCE).

Mládežníci rozstříleli faráře při laser game, a to se snažil podvádět.

Klub matek plní jednou za dva čtvrtky nově zařízenou místnost pro děti.

V kostelích vyprodáváme skladové zásoby duchovní literatury – v naději, že se ještě čte.

O víkendu neděle Svaté Trojice jsme byli na sborovém Blažkově. Doma si výpomocný kazatel Petr Loukota vyzkoušel trojskok (BK, ČK, Rych).

Starosti nám trochu dělá jeden evangelický hřbitov v Třebomyslicích.

Máme moc hezké panely o Betlémském kostele (na plotě před) a Rychmanově (vedle nástěnky), které vyrobila Iva Tůmová. A také průvodce bohoslužbami v Červeném kostele pro začátečníky (o prostých cvičeních) od Vlasty Mlejnkové.

Nábožko pro letošní školní rok skončilo buřty na Pellicově. Díky všem, kdo se na něm podíleli.

Na Čtvrtku! jsme měli dvakrát „sociální téma“. Na dubnovém povídal Honza Soběslavský o Diakonii a na květnovém Zuzana Medňanská o práci s chudými a všelijak vyloučenými v Brně.

Klub otevřených dveří na Zelené faře

Vynikající klavírista Radoslav Kvapil opět doma

V neděli 17. března proběhl v Blahoslavově domě nešpor. V plném Losově sále hrál světoznámý český klavírista, pan Radoslav Kvapil. Jeho elán a chuť zahrát a k tomu vyprávět byly neuvěřitelné, obzvláště když si jeden uvědomí, že dva dny před tímto nešporem oslavil své devadesáté narozeniny. Radoslav Kvapil patří ke klenotům českých klavíristů, nahrál poprvé v historii celé klavírní dílo Antonína Dvořáka. A právě Dvořákovy skladby zazněly i na nešporu. Cenné bylo, že tři hudební bloky zaměřené průřez třemi klavírními cykly vždy okomentoval – zařadil do kontextu autorovy tvorby a barvitě mluvil o inspiracích či náladách vybraných čísel.

Na Blahoslavův dům má srdečné vzpomínky ze svého mládí a rád si opět prohlédl místo, kde se setkával se svými vrstevníky, například s Evou Pilátovou či Ctíradem Novákem.

Martina Šebestová ■

Biblické postavičky na Zelené faře

Páteční večer a sobotní den 22.–23. března 2024 přetékala naše fara tvořivou, až stvožitelskou činností. Sešlo se nás přes dvacet nadšenců (ve věku zhruba 8–80 let), kteří se rozhodli podřídit se různému vedení paní PhDr. Marie Klaškové z Biblického díla a díky jejímu elánu, oddanosti věci i hojným zkušenostem přivést na svět novou biblickou postavičku. Nebylo to jen tak. Dozvěděli jsme se něco o historii (na počátku stála energická řadová sestra ve Švýcarsku) i postupné proměně, zvláštěnostech a úpravách těchto podivuhodných pomocníků biblické práce.

Bylo svým způsobem napínavé vidět hotovou postavičku, držet v ruce drátěnou kostru, která vypadala jako leccos, jen ne jako ta ukázková, a sledovat její postupné rození. Ale pěkně popořádku. Nejprve omotat ruce a nohy tou správnou gázou, pak vybrat „kůži“ a dokončit tvorbu končetin. Teď přišít bříško, kvalitně vycpat, aby postavička byla stabilní. Šaty (spodní i svrchní) přijdou zítra. Samostatná kapitola byla hlava. To jste dostali přidělenou odpovídající velikost k vašemu modelu (žena, muž velký, střední, dítě šestileté či dvanáctileté) a jemný brousek. „Pěkně to ohladte, pozor, ať to nepřeženete, zkrátka tak akorát. Ne, není to všechno, ještě natříť speciální hmotou, aby to ztvrdlo, podepsat a nechat schnout. Zítra pokračujeme.“ Večer odcházíme celkem zmožení, vidíme, že cesta k postavičce je delší, než jsme tušili, ale už se těšíme na pokračování.

Ráno, vyspaní, občerstvení a natěšení, přicházíme na ilustrační lekci práce s postavičkami. Na cestě do Emauz se během chvíle objevuje několik obrazů učedníků. Opravdu se na první pohled liší ti, kteří z Jeruzaléma odcházejí, od těch, kteří se tam vracejí. Je to dobré.

A teď zase šití. Musí to pěkně odsýpat, abychom to stihli. Dokončit boty, díky kterým bude postava dobře stát, přišít spodní prádlo, potáhnout obličej. Uf, přestávka na pizzu. Začíná souboj s časem. Každá postavička má jiné šaty, jinak se šijí mužské, jinak ženské, je to věda! Na závěr připravit z vybraných kousků kůže, vlny či jiných přírodních materiálů vlasy. Profík nám přiváže hlavu k tělu, paní instruktorka přilepí vlasy, provede výstupní kontrolu a postavička je na světě. Jeee... Skládáme naše výtvary na klavír, nemůžeme se vynadávat. Jen tak mimochodem se při vši té aktivní činnosti seznámíme s několika lidmi, kteří běžně do kostela nechodí či teprve nedávno začali. Moc pěkný vedlejší efekt.

Fotíme postavičky, máváme spolutvůrcům a přenecháváme prostor dalším, kteří zkouší na zítřejší bigbeatové bohoslužby či pečou dobroty na akci Diakonie... Opravdu naplněný čas.

Co dál? Máme skvělý soubor postaviček (teď už se jen naučit s nimi pracovat) a zase pár nových sborových známých – díky za ten čas.

Iva Oukropcová ■

O návštěvě kazatelské stanice

V neděli 21. dubna se skupinka bratří a sester z Blahoslavova domu vypravila na návštěvu do kazatelské stanice v Tišnově. Bylo nás přes třicet malých i velkých výletníků. Po bohoslužbách, které vedla Milča Řezníčková, jsme se přesunuli na tišnovské nádraží, kde jsme netrpělivě vyhlíželi vlak do Dolních Louček. Dospělci si chtěli čekání zpříjemnit kávou, ale automat nefungoval, a tak jsme zůstali bez oblíbeného moku.

Vlak přijel načas, nastoupili jsme a popojeli jednu zastávku do Dolních Louček. Odtud jsme vyrazili po červené značce směr Předklášteří. Cestou podél vody jsme různě rozprávěli a kochali se okolní krajinou a také lidským umem při stavbě železniční trati. Asi v polovině cesty jsme lehce posvačili a pak pokračovali v cestě směr Porta coeli. Naším cílem byl klášterní pivovar Vorkloster. „Pan domácí“, člen sboru v Tišnově, Petr Florian již rozdělal oheň, i buřty byly nachystány. Po jejich opečení a vypití dobrého klášterního piva jsme se postupně rozházeli směr nádraží. Výlet jsme vyhodnotili jako velmi vydařený; vřelý dík všem, kdo se o něj zasloužili.

René Pikna ■

Tišnovská výprava pod železničním mostem (jenž se na fotku nevešel)

Missa brevis In Ascensione Domini

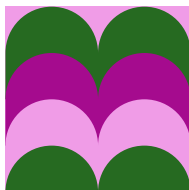
Při hudebních bohoslužbách na Nanebevstoupení Páně 9. května 2024 byla v Červeném kostele provedena premiéra mše In Ascensione Domini od Víta Bébara (hudba) a Andrease Grosshobela (text). Bylo to pro nás příjemné překvapení. Stále doháníme historický dluh v provozování duchovní hudby a té se u nás nyní věnují především soubory specializující se na historickou hudbu. Tak tomu bylo i v onen sváteční čtvrtek. Jenže na rozdíl od své obvyklé praxe provedly soubory Castello in Aria a Octopus Vocalis skladbu soudobou, a to mši svého vedoucího a varhaníka Víta Bébara. Provedení bylo skvělé, zvláště nás potěšila pěvecká sóla. Zpěváci dobře interpretovali text a výborně intonovali. Instrumentalisté spolupracovali citlivě, spolu s textem a spolehlivě.

Obohacující je přístup autora textu, na který se Vít Bébar rozhodl komponovat. Rozšíření kanonického textu o *otázky* v Prologu a Kyrie, *odpovědi* v Epilogu, o *ujištění* v Gloria i Credu, o *údiv* v Sanctus, o *nás* v Benedictus a *ponechání prosby* v Agnus Dei je velmi inspirující. A to vše Vít Bébar dokázal zhudebnit s velkým citem pro text a hudebně velmi nápaditě. Nezbyvá než se těšit na jeho další skladby.

Kázáním posloužil bratr farář Ondřej Macek. Bohoslužby ukončil netradičně upřímný bouřlivý potlesk.

Záznam z bohoslužeb najdete na Youtube kanále sboru Brno I, kde je také možné si během poslechu přečíst překlad textu.

Jiří Květon ■

Soustředění konfirmandů z Brna II

O víkendu 10. až 12. května se vypravila skupina konfirmandů našeho sboru na společný pobyt na Vysočině. Výpravy se zúčastnili všichni, kteří mají svou konfirmaci letos, tj. Matyáš Doubrava, Vilém Doušek, Daniel Kazda, Tereza Nečasová a Lea Podrábská, ale připojili se i někteří z prvního ročníku konfirmační přípravy, jmenovitě Matouš Duda a Ester Fikejsová. Pobyt vedli oba faráři, Jarmila Řezníčková a Martin Horák, a skvělými kulinářskými výrobky nás doprovázel Dan Doubrava. Během pobytu zažili konfirmandi další seznamovací hry, večerní pobožnost ve ztemnělém jimramovském kostele, soustředěný výklad modlitby Páně, výšlap na vrchol Prosíčka, osobní rozhovory o konfirmaci a společné přípravy konfirmačních bohoslužeb, sledování filmu, nedělní bohoslužby nebo prohlídku zajímavých míst Jimramova. Duch svatý byl s námi a bylo nám tam dobře.

Martin Horák ■

Konfirmandi na svém soustředění pod křížem

Tradiční víkendový pobyt na Blažkově

Od pátku 24. května do neděle 26. května se členové sboru Brno I vydali na Vysočinu strávit společně svůj volný čas. Navzdory ne příliš optimistické předpovědi počasí jsme naše středisko zaplnili na maximum. Přijížděli jsme postupně v páteční podvečer. Večeře se odehrála mezi chatkami u ohně z přivezených zásob (někdo špekáček, někdo klobásku, jiný chutný salát).

Večer v jídelně proběhlo seznamovací kolo (většinou se užívá termín kolečko, ale při tak velké účasti nelze jinak); tedy kdo jsme, odkud pocházíme, co děláme a s kým jsme či nejsme příbuzní. Poté se diskutovalo u stolů a vína či jiných nápojů na rozličná témata.

Večerní a ranní pobožnosti celého víkendu byly na téma Daniel. Bratr farář Ondřej Macek je pojal netradičním a zároveň velmi poutavým způsobem (i na sociální síti byl již kladně hodnocen). Pobožnosti byly prokládány písněmi ze zpěvníku Svítá, kytarový doprovod obstarali Honza Sypták a Lubor Příkryl.

Vzhledem k vývoji počasí proběhl výlet ze Smrčku do Smrčku (trasa působí nudně, ale zato jsme viděli hrad Pernštejn ze všech stran) již v sobotní dopoledne. Je potřeba pochválit Blaženku Syptákovou za zvolenou trasu, a zvláště pak za zvolený čas. Zpáteční cesta auty probíhala za opravdu vydatného deště. Po báječném obědě nezbývalo než fandit národnímu hokejovému týmu při zápase o postup do finále MS, nebo posedět na terase před jídelnou (občas nám poprchávalo). Později večer došlo na dlouhou diskuzi o hřbitově v Žatčanech a jeho správě.

Na nedělní bohoslužbu jsme zavítali do sboru v Novém Městě na Moravě vedenou emeritním synodním seniorem Danielem Ženatým (základ kázání byl z Izajáše 6, 1–8). Po obcerstvení, které bylo přichystáno v zahradě, jsme se vydali na prohlídku nově postaveného domova Diakonie ČCE Pomněnka pro lidi s Alzheimerovou chorobou

Turisté z Brna I na blažkovském okružním výletu

a dalšími typy demence. Po návratu následoval opět skvělý oběd a poté již ty nezáživné, leč veskrze nutné činnosti jako balení a úklidy všeho druhu.

Pak jen rozloučení a odjezd domů. Snad všichni zúčastnění pocítili skvělou atmosféru naplněnou Boží přítomností a vzájemným porozuměním.

Díky patří bratru faráři Ondřeji Mackovi za duchovní vedení, Marku Balášovi a Bláže Syptákové za organizaci a báječnou stravu. A samozřejmě i všem ostatním, kteří přispěli k opravdu pohodovému víkendů. Tak příští rok opět na Blažkově!

Marie Kunderová ■

Proč Blažkov?

Chodíte na kadibudky, ruce si myjete fakt hodně studenou vodou, a přitom si je snažíte ukázkově promasírovat mýdlem, přesně podle vyvěšeného návodu, abyste se cítili hygienicky, a v noci si na to vše musíte vzít baterku. Nádobí vám lidi nosí či přímo vhazují do jarové lázně v pekelně nízkém dřezu, spíte pod pavučinami, ráno vás budí zvonem a stejně tak se zvoní na každou smlouvenou hodinu, brr, jak přes rok ve škole. Na konec vše podle návodu uklidit a v autě při odjezdu si položit tu důležitou otázku: „Proč? Proč tam už deset, třicet, padesát let jezdím?“

Ať už je v chatkách narváno a rodiny spí tak trochu hipísácky namíchané podle počtu lůžek anebo je to trochu provzdušněné při víkendových odpočinkových či brigádnických pobytech; ať už odjedeme všichni zdraví nebo se zárodky střevní bakterie – vždy se vracíme. Genius loci. Místo, kde se máme navzdory tomu všemu dobře. Blažkov.

O červnovém blahoslaváckém víkendu jsme krásně a pohodově dleli. Pršelo jen v noci, takže děti mohly přes den běhat po louce, plnit úkoly, dělat blbosti v novém altánku, pak taky v Bobrůvce, která je láká i za studena. Dospělí měli dokonce čas na blažkovského šlofika pod širým nebem. V jídelně pobožnost, jídlo a večerní tlachání, v sobotu dokonce řízené a tematické – o úpravách liturgického prostoru v evangelických chrámech. V neděli pěšky do blažkovského kostela. Dřevo s Petrem Sochou, sestra Milota s bylinkami, v kuchyni Mariana, za organizací Alča. Snad není nic lepšího na tom světě.

Lenka Dobrovolná ■

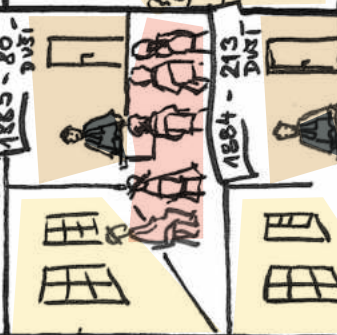
KDE MIKULŠEVNA...

VZNA BÝSTĚ
LIBUŠEHO
SI, UDELOU
CHUDÁKŮ

LYSA NĚLEBKA

ANO
Z TŘEŠTÍ
LIDUŽE

1883 - 80.
DUŠÍ

1884 - 213
DUŠÍ

KAM ZASE
BĚŽÍŠ?

JSEM
PŘED CESTO-
JITEL KAZATEL

NE
• BOHOSLUŽBY
• ADELNÍ
• OBOLENI
• BOHOSLUŽBY
• MUDROST
• PĚTECKÝ
• SBOLE

VÝHLA PO
• NA BOHOSLUŽBY
• NA VĚSTEVY
• PĚTECKÝ
• SBOLE

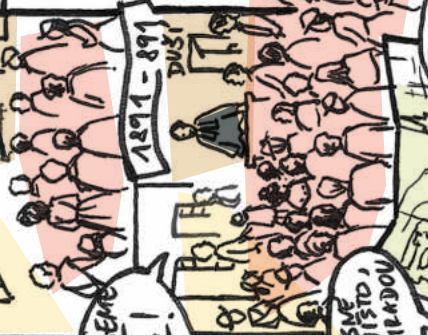
DŮM A STATEK JEŠTĚ
PO RODIČÍCH, ALE
OD HOSPODINĚ
MANŽELKA ROZUMNÁ!
PŘÍSL. 19. 14

Václav
POKORNÝ

12. 11. 1855
ZARTEČANY
19. 8. 1933
ČES. BUDĚJOVICE

POTŘEBUJEME
VLASTNÍ
KOSTEL!

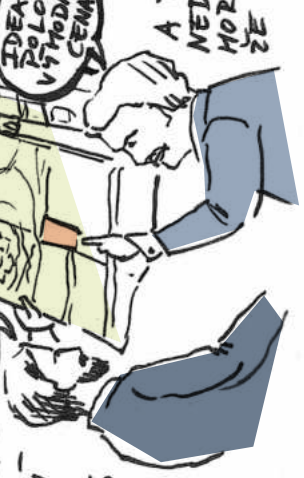

1891 - 891
DUŠÍ

1891 - 891
DUŠÍ

23. 5. 1895
SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ
BETLÉMSKÉHO
KOSTELA V BRNĚ

IDEALNÍ
POLOHA
VÝHODNÝ
CEMA

A TAK MOJI MILOVANÍ, BUDETE PEVNÍ,
NEDEJTE SE ZVÍKLAT, BUDETE STAŘE,
MORLIVĚJŠÍ V DÍLE, PANE; VEDY VÍTE,
ŽE VAŠE PRÁČE NENÍ V PÁNU MARNA.
(1. KOL. 15, 58)

- český reformovaný
- zakladatel
- první bratr českého
- evangelického sboru
- v Brně, kde působil
- 50 let (1883 - 1922)

Kdo studuje na evangelické VOŠ v Brně?

Na Evangelické akademii, VOŠ sociálně právní v Brně se studenti připravují na regulovanou profesi sociálního pracovníka, a to v tříletém denním pomaturitním studiu. Škola je od svého vzniku v roce 1996 členem prestižní Asociace vzdělavatelů v sociální práci a její absolventi mají v profesní komunitě velmi dobrou pověst. A těch absolventů je už přes 600.

A kdo vlastně na naší evangelické VOŠce studuje? Škola přirozeně přitahuje pozornost absolventů některých středoškolských oborů, kteří u nás rozvinou své dosavadní schopnosti a znalosti.

Pro absolventy sociálních oborů je studium u nás tím nejlogičtějším krokem. Taký jich tu máme nejvíc. Odborně navazují na to, čemu se

Zbrusu noví sociální pracovníci s absolventskými diplomy

věnovali na střední škole, a profesně se posouvají z pracovníka v sociálních službách na pozici sociálního pracovníka.

V každé třídě míváme také několik absolventů středních zdravotnických škol. Jsou to lidé, kteří dlouhodobě směřují k pomáhajícím profesím, ale zjistili, že zdravotnická práce pro ně není to pravé, a tak se u nás učí pomáhat jiným způsobem.

Často k nám chodí také absolventi středních pedagogických škol nebo lyceí. Jsou to obvykle ti, u kterých zájem o děti a mládež překročil oblast samotného vzdělávání a směřuje k psychologickým a sociálním souvislostem.

Jako ideální škola ale fungujeme také pro některé absolventy gymnázií. Vždy se jich u nás několik najde. Jsou to takoví, kteří mají velký zájem o druhé lidi a současně dávají přednost prakticky orientované VOŠ před teoretickou vysokou školou.

A pochopitelně u nás studují i ti, kdo za sebou mají úplně jiné obory (ekonomické, technické, umělecké ad.). Tito studenti většinou během střední školy zjistili, že je zvolený obor moc nezajímá a že v životě touží dělat něco smysluplnějšího. Anebo chtějí dát svým znalostem a dovednostem nový rozměr a využít je v práci pro druhé.

Všem těmto studentům pomáháme stát se dobrými sociálními pracovníky, kteří pak nacházejí uplatnění na úřadech, v sociálních či zdravotních institucích anebo v nejrůznějších neziskovkách, včetně Diakonie.

Jan Vybíral, zástupce ředitelky EA VOŠ ■

Někdy ryby, někdy vlny, vždycky naděje

Několik poznámek k antependiím pro Červený kostel fialová

Užívá se v adventní a postní době.

Antependium je vytvořeno technikou aplikace, tzn. ručním našíváním, v tomto případě pomocí šicího stroje, saténovým stehem.

Jako motiv jsem zvolila stylizovaný latinský kříž a trnovou korunu. Křesťanské symboly jsou vyšité ručně řetízkovým stehem. Jasná symbolika neruší v meditaci či vnitřním třeba kajícím (až na dřevě) rozhovoru s Pánem Bohem.

Fialová je barva hlubokého soustředění, spirituálního prožitku, inspirace, pokory.

bílá

Bílá barva má v liturgii sváteční význam. Využívá se v době Velikonoc i Vánoc a symbolizuje zrození, zjevení, oslavuje vzkříšení, vyvěšuje se i při pohřbech. Je to barva světla a čistoty.

Bylo tedy zajímavé hledat motiv či symbol, který by zastupoval tyto významy.

Nakonec jsem se přiklonila k abstraktnímu zobrazení kombinace zrození, živočišného bytí, prolínajícího se s „duchovnem“, a směřování k jednomu cíli – světlu (Kristu), ať už je průběh života jakýkoliv. Proto také kombinace bílé (duchovního rozměru) a odstínů starorůžové až tmavé červené (živočišného kypění krve).

Výšivka je zhotovena ručně řetízkovým stehem. Stehy jsou vedeny pouze směrem vzhůru, aby byla podpořena vzrůstající energie.

Antependium určené na stůl Páně zobrazuje zároveň jakási dvě ramena, drsného, avšak zároveň absolutně milujícího obětí, smíření.

Ať už jsou moje mystické zážitky z průběhu práce a soukromé spirituální zvyklosti jakékoliv, bylo mým cílem, aby antependia rozvinula

Černá, smutek, smrt i naděje

Zelená, čas růstu

hlavně vlastní úvahy u každého účastníka bohoslužeb či jen náhodného návštěvníka prostoru a vizuálně podpořila myšlenky a slova, která v něm (k němu) zaznívají.

černá

Při liturgii se vyvěšuje na Velký pátek. Je barvou smutku a smrti. V některých církvích se také používá při mších za zemřelé.

Černá antependia jsou zhotovena ruční strojovou výšivkou a ruční výšivkou protahovacími stehy.

Inspirací mi bylo čtení evangelií s tématem ukřižování a vzkříšení. Spáchané hrůzy a tragédie člověka na člověku. Zhmotnění naděje ve vzkříšení, v nekončící Boží lásce.

Snažila jsem se, aby vyobrazení, které je na antependiích zpracováno, diváka zasáhlo jakýmsi vizuálním tichem, pohnulo k usebrání a naznačovalo také už naději vzkříšení. Nechám na pozorovateli, jestli

bude mít stejný nebo podobný dojem při zhlédnutí těchto liturgických „panelů“.

zelená

Zelená barva symbolizuje duchovní růst.

Antependia jsou vytvořena tak, aby nerušila, splynula s prostorem a neodváděla pozornost a soustředění účastníků bohoslužeb.

V úctě k tradici byly zvoleny symboly kalich a christogram. Ty jsou ověřeny rostlinnými motivy, které se nacházející na sloupové výzdobě Červeného kostela.

Motivy jsou zhotoveny ruční výšivkou, řetízkovým stehem.

Příchozí by se měl cítit v kostele trochu jako ve svém domě, vnímat své tradice, růst duchovně a nechat se pohnout k praktikování křesťanství ve svém životě. Vnímat, že Bůh je součástí našeho každodenního života, každé chvíle.

„Přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám.“ (Jk 4,7)

růžová na neděle Gaudete a Laetare

Radost z toho, že je možné oslavovat svou víru a svým nadšením třeba nakazit ostatní. Pozvat všechny ke sdílení radosti. Děkovat Bohu za všechny radosti, které mi přináší. Za to, že mohu mít radost z hravosti a tvořivosti lidské, a zároveň za to, že Bůh je kreativní a raduje se z kreativity lidské.

Výšivka je opět vytvořena ručně, řetízkovým stehem, doplněna kameny fluoritu, symbolizujícími spojení duchovní inspirace a ukotvení se zemí.

někdy ryby, někdy vlny, vždycky naděje

To je název antependia, které je vhodné do jednoduššího, nevelkého, světlejšího prostoru. Lze jej použít i jako samostatný obraz.

Je zhotoveno ruční výšivkou a strojovým ručním našíváním stužek, látkou s tiskem textu evangelia podle Lukáše a ruční výšivkou řetízkovým stehem.

Tak trochu punk-rock

Jednoduchost a svatý Lukáš

Inspirace: „Proč jste tak ustrašení, malověrní?“ Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho.“ (Mt 8,26) A také: „A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, vyvedl je z tísně: utišil tu bouři, ztichlo vlnobití. Zaradovali se, když se uklidnilo, on pak je dovedl do přístavu, jak si přáli. Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná, ať ho vyvyšují v shromáždění lidu, v zasedání starších ať ho chválí!“ (Ž 107,28–32)

trochu rock, trochu punk – bílé i červené

Protože Bůh je všude a nedělá rozdílů v místě ani povaze, oslavuje se a oslovuje i při netradičních bohoslužbách.

Ty rockové, které dělá Brno I na Zelné faře, mě inspirovaly k tomuto malému antependiu, vhodnému k použití na „kazatelský stolek či pult“.

Je zhotoveno různým, ale přesto promyšleným našíváním kusů látek a následným vyparáváním okrajů aplikované látky. Tu část látky s křesťanskými motivy jsme zhotovily na plátno s mou malou dcerou bramborovým tiskátkem a barvou na textil.

trhané vzrůstající zelené aneb Bůh je všude

To je můj pracovní název tohoto malého antependia určeného pro ne-tradiční „nechrámové“ bohoslužby, například i na louce a kdekoliv jinde.

Při výrobě mi zněla v hlavě slova z článku faráře Ondřeje Macka, který vyšel v minulém Setkávání: „Zelená je barvou růstu a zrání (ve víře), barvou naší chuti dát něčemu v nás (Božímu království) vzrůst. Zelená je na stole Páně před začátkem půstu a o nedělích po Trojici. Nachystaný stůl Páně ukazuje, že zde je jiný prostor, v něčem odlišný od těch našich pracovních, domácích. Ozdobený stůl Páně odkazuje na vzácné dary, které se nám kolem něj a na něm budou nabízet. (I kdyby to bylo ‚jen‘ čtení Bible, nikoli večere Páně.) Stejně jako domácí sváteční stůl je to stůl, který nás spojuje i propojuje, viditelné, neviditelné. Ježíšovu drahou obět na něm nebudeme opakovat, ale budeme si ji u něho uvědomovat a jistě se s ním u tohoto stolu budeme setkávat. Proto by měl být pro vzácného hosta dobře prostřen.“

poděkování

Chtěla bych poděkovat Ondřejovi za důvěru a možnost na paramentech pracovat a za jeho trpělivost, že zodpovídal mé dotazy, mně, do té doby téměř absolutnímu laikovi v daném tématu. Děkuji také Ivě za podporu a inspiraci. Děkuji i celému sboru Brno I a všem návštěvníkům bohoslužeb, že paramenty mé výroby v bohoslužbách ať už jakkoliv přijali.

Markéta Hamplová ■

mahampla@gmail.com, Instagram: @mahampla

Když člověk dává, zároveň získává

Nejsem odchovaná brněnskými sbory, a tak mi přišel pojem křesťanská služba vždycky tak trochu záhadný. Ovšem – není nic lepšího než se zeptat. Na besedu do presbyterny Blahoslavova domu jsem pozvala sestry Helenu Pacasovou, Dagmar Vtípilovou (za Brno I) a Květu Dufkovou (za Brno II), ty, které ke křesťanské službě v obou sborech patří. Úspěšně se mi tak začala skládat mozaika služeb, které reprezentuje trojice pastorační pracovník — kancelář — křesťanská služba. Přitom hranice mezi pojmy jsou prostupné, jejich definice procházejí změnami, v Brně I docela nedávnými a revolučními.

Jaká máte povolání?

Dagmar: Vzděláním jsem archivářka, ale cesty mě dost brzy zavedly k sociální práci. Po mateřské jsem byla sborovou sestrou, potom v občanském sdružení Naděje a nakonec v Diakonii v Brně na Hrnčířské. Spíš než ty skříně a zaprášené archivy mě baví práce s lidmi.

Helena: Před důchodem jsem působila v IT profesích – nejdřív jako programátor-analytik, konzultant a posledních dvacet let jsem byla vedoucí projektů. A když jsem šla do důchodu a abych neměla pocit, že jsem úplně k ničemu, tak jsem dva a půl roku dělala v našem sboru pastorační pracovníci. Tehdy jsem se vlastně začala věnovat práci v sociální oblasti.

Květa: Já jsem hned po škole nastoupila do výzkumáku, tedy do výzkumného ústavu matematických strojů, tam jsem dělala techniku na počítačích. Po roce 1989 se to pracoviště úplně sesypalo, šla jsem tedy dělat na stavební úřad. Vlastně úplně bez vzdělání.

SETKÁNÍ

H: Bez vzdělání? Vždyť jsi studovala na elektroprůmyslovce!

K: Ale to se stavebním úřadem vůbec nesouvisí! Ovšem tohle nikomu v divokých devadesátých letech nevadilo. Pak od doby, kdy mi umřel manžel, takže to už bude asi tak čtrnáct let, jsem tady v Blahoslaváku v kanceláři... A ještě abych vysvětlila, jak se to tady mezi námi má: Hela Pacasová je má neteř, od sestry dcera.

Aha...

H: Ve sborech je velká příbuzenská provázanost. Původně jsem z Brna II, ale když má dcera začala chodit do skautu do sedmdesátky, stála o to, aby se v kostele potkávala s ostatními skauty, a tak jsme se celá rodina rozhodli přejít do Červeňáku.

D: Skaut byl pro mládež devadesátých let hodně určující.

Co to vlastně znamená, ta křesťanská služba? Není snad všechno, co se děje v církvi, křesťanskou službou? Proč je zrovna ta jedna činnost takto nazývána?

D: A ještě jinak: zájem jeden o druhého jsem zažila i v jiných společenstvích, nejen v církvi. Třeba v naší horolezecké partě jsme si hodně blízcí, často uvázaní na jednom laně, pak je logické, že máme zájem jeden o druhého, ptáme se, co se děje s člověkem, jehož jsme dlouho neviděli. Ale neříká se tomu křesťanská služba, ta je svým názvem opravdu vyhrazena pro službu v církvi.

S křesťanskou službou míváte jednou za měsíc schůzky. Co na nich probíráte?

H: Máme evidovaných asi dvacet lidí, členů křesťanské služby. Na schůzkách nás ale bývá tak deset, jedenáct. Ti ostatní nejsou ještě v důchodu, tak většinou nechodí, ale zajímají se, ptají se, co je potřeba, sami něco iniciují. Na samotném setkání si řekneme, jaké akce, které by potřebovaly naši podporu, se chystají. Domlouváme se, kdo se o co postará. Ovšem další, ještě důležitější věcí je zájem o členy sboru. Mluvíme o tom, jestli někdo někoho navštívil, kdo něco potřebuje, kdo se nějakou dobu neobjevil ve shromáždění, jestli by nebylo dobré se s ním

spojit, jestli někdo požádal o návštěvu faráře. Jsme v kontaktu s lidmi, kteří jsou v domovech pro seniory, snažíme se je zapojit do povědomí o tom, co se děje ve sboru.

K: Tohle jsme také dělali, ale protože jsme teď už všichni osmdesátníci, řekneme si podle seznamu členů, kdo má narozeniny, a pak píšeme dopisy. Návštěvy vykoná Marta, pastorační pracovnice a naše šéfka, a taky faráři.

D: U nás to tak taky dřív bylo.

H: Ano, jako pastorační pracovnice jsem dělala to stejné jako vaše Marta, ale teď je všechno jinak.

D: Se změnou farářů došlo ke změně pojetí křesťanské služby. Dříve jsme chystali občerstvení, ale Ondřej s Ivou nechtěli cateringovou službu, ale službu opravdu křesťanskou. A bylo to ku prospěchu! Opravdu jsme dřív pořád vařili, pekli, myli nádoby...

A bývají na vašich schůzkách faráři?

K: Milča chodí.

H: Píšeme ze setkání zápisy. Ondřej to s Ivou mají rozdělené a zrovna tohle je Ivina parketa. Ondřej si ten zápis ale čte, zajímá se, co se kde děje.

Je křesťanská služba ryze ženská, nebo máte mezi sebou i muže?

H: Papírově tam máme tři muže.

D: Výborně fungují jako záloha, když je například potřeba něco dovézt autem nebo dotáhnout těžký nákup surovin.

H: Jsou aktivní jinde, Kuba Ventruba mimo jiné třeba dělal PubQuiz. Ale opravdu mezi námi převládají ženské, z nichž jsem já ta nejmladší. Ráda bych vlastně využila tohoto rozhovoru a řekla čtenářům, že bychom mezi sebou rádi přivítali ochotné sestry a bratry.

K: Nás taky ubývá, takže bych ráda stejně jako Hela apelovala na nové zájemce...

D: Mám zkušenost s tím, že se lomí rukama, kdo to bude po nás dělat. Že je těžké pozici jen tak opustit. Ale jde to! Jen se musí jít osobně za konkrétními lidmi, oslovit je. A taky včas odejít.

Sestry Dagmar Vtípilová, Helena Pacasová a Květa Dufková

Zažili jste působení křesťanské služby i z druhé strany?

D: Ano! Zrovna jsem byla v nemocnici, když jsem měla narozeniny. S blahopřáním mi telefonovala Marunka Matoulková a opravdu mě to v nemocničním prostředí moc potěšilo. Pochopila jsem, že i takový telefonát může pro člověka hodně znamenat... Doma pak na mě čekal ještě dopis.

H: Pro lidi to má velký význam. Necítí se osamoceni, někdo na ně myslí, jsou ve spojení se sborem. Někdo je rád za osobní návštěvu, někdo vůbec, ale ten zas naopak ocení právě ten dopis nebo telefonát.

Jak ty preference zjišťujete?

H: Máme seznam těch, kteří mají zájem pouze o dopisy. A noví potřební mohou dát vědět do farní kanceláře. Když víme, že někdo chodil do kostela a teď se dlouho neobjevil, snažíme se ho nějakým způsobem kontaktovat, abychom zjistili, jak se mu vede nebo co se děje. Ale třeba

má maminka neměla o nic z toho zájem, i to se samozřejmě musí respektovat.

D: Stane se, že až když se nám korespondence vrátí, zjistíme, že adresát umřel.

K: To se stává často.

A máte ohledně těch dopisů zpětnou vazbu?

H: Někteří odpoví, že děkují.

K: Tři do roka odpoví. Pokud je to ale možné, jdeme za lidmi osobně. Ovšem někdy se stane, že odejdeme ode dveří.

D: Já to ale chápu. Neznámého člověka bych si do bytu taky nepustila. Když se u nás měnilo osazenstvo křesťanské služby či pastorační pracovníci, ta původní pracovnice přivedla na návštěvu tu novou, aby ji představila.

Co můžu udělat pro to, abyste mě navštívili?

H: Musíte se ozvat – vy nebo někdo z rodiny. Jen nebát se a říct. Něco také vyplyne ze schůzek křesťanské služby a pak se ozveme my sami.

Jak se vám ve vaší službě dařilo v době covidu?

H: Byly to těžké dva roky. Vozila jsem lidi k doktorům, sháněla jim je; kde už chyběla rodina, suplovala jsem její péči. To mi taky bylo vyčítáno.

D: Když problém přesáhne možnosti pastorační pracovnice, je dobré pomoci lidem najít profesionální péči. Hela se do toho vrhla téměř po hlavě. Ale, zpětně viděno, neuměli jsem v tom chodit. Musíme si uvědomit, že profesionální křesťanskou službu máme – Diakonii.

K: Je ale možné se k té službě dostat?

H: Rozhodně nemůžeme zajišťovat pečovatelskou službu, v našem věku nejsme schopni pomáhat fyzicky. Můžeme ale zprostředkovat komunikaci právě s Diakoníí či jinou sociální službou nebo úřadem.

D: Teď se mi vybavil jeden případ: sestře, která byla soběstačná, a netoužila tedy být v nějakém pobytovém zařízení, najednou vypověděl službu plynový kotel. Potřebovala někoho, kdo by jí poradil. Tenkrát to

pro ni zařizoval manžel Marunky Matoulkové. To jí velmi pomohlo.

K: Když tady byla jako pastorační pracovnice Milča Hauserová, taky řešila problémy i tohoto typu.

Jakou další roli ve svých sborech plníte?

K: Jsem v kanceláři. Tam dělám, co je potřeba, hlavně jsem ale pokladní.

D: A taky musí být na telefonu.

K: Teď skoro nikdo nevolá, přes týden spíš sleduju e-mail. Nejhorší je to v neděli od osmi do půl dvanácté.

Můžete mít z takových bohoslužeb vůbec radost?

K: Když jsou bohoslužby, soustředím se pouze na ně. Ale předtím a potom to bývá náročné.

H: Jako pastorační pracovnice jsem v neděli musela před osmou do kanceláře, tiskla jsem a skládala kázání, pak jsem odběhla do kuchyňky navařit kafe a čaj; jak se začali trousit lidi, musela jsem odchytit, koho jsem potřebovala. Pak pozamykat kancelář, odběhnout do kostela, po shromáždění vše odemknout, být v kanceláři, a až všichni odejdou, poumývat nádobí. A o půl jedné byl konec.

D: To už se změnilo. Vaření kávy nelze nechat na pastoračním pracovníkovi. Máme teď na to služby a taky se ohlásilo, že se ve dvanáct končí, aby ten, kdo má na starosti vaření kávy, mohl jít taky někdy domů.

K: U nás to takhle není naštěstí už dávno.

Mají být služby v církvi nějak honorované? Kde je hranice dobrovolnosti a placeného profesionálního výkonu? Lze křesťanskou službu nějak vyčíslit?

K: Rozhodně ne.

H: Peníze rozhodně nemůžou být motivací. Je jich málo a vlastně nemají šanci pokrýt objem této práce.

Kdy jste pocítily asi nejvíc, že to, co děláte, má smysl?

H: Každá drobnost, která potěší nebo pomůže, má smysl.

D: Někdy to vyjde, aniž to člověk plánuje. Teď jsem se pustila do hovoru

s jednou sestrou při vycházení z kostela. Mluvily jsme o tom, že je fajn, když jde člověk po ulici a někdo se na něj jen tak usměje. To byl začátek hovoru, který přešel k tématům hlubokým. Řekly jsme si, že v něm budeme příště pokračovat. Byly jsme obě obohaceny. Křesťanská služba není jednostranná: když člověk dává, zároveň získává.

H: Když mě někdo požádá o pomoc, беру to jako výsadu. Je to výraz důvěry.

K: Mám z toho radost. I když si myslím, že tam toho dělám docela málo.

D: To určitě ne. Protože kdyby tady byl hluchej telefon, kdyby tady nikdo nikoho nenašel, to by nebyla dobrá vizitka. Když je tady někdo, s kým lze komunikovat, je to dobrá věc.

K: Snad.

Co máte na svém sboru rády?

D: Já jsem ráda, že ten sbor vůbec je. Když jsme se sem přistěhovali z Čech, z Turnova, nikoho jsme neznali. Přišli jsem do Blahoslaváku. Bylo a je úžasné, že sbor je místem, kde se o nás někdo zajímá, kam můžu chodit, jsou tam lidi, se kterými sdílím stejné hodnoty. Já současný stav sboru vidím velmi dobře. Je tam otevřené prostředí, jsou tam aktivity, které vyhovují různým skupinám, každý si tam může najít nějakou oblast, kde se může zapojit. Ten fakt, že sbor je a funguje, je důležitý. Tenkrát, když jsme se sem přistěhovali, jsme měli malé dítě a potřebovala jsem jít k zubaři. Místní sestra mi nabídla, že ho pohlídá, a já jsem mohla jít. A teď když u nás ve sboru vidím někoho, koho neznám, a bývá to docela často, mám z toho radost. Jsem ale dost opatrná. Hned se na něj nevrhám, samotné by mi to nebylo příjemné. Stačí se s ním pozdravit, podat ruku. Mám radost, když pak vidím, že dotyčný začíná chodit pravidelně.

H: Protože jsem z Brna, takovou zkušenost nemám. Ale něco podobného slyším od lidí, kteří se přestěhují, že se v novém místě snaží najít evangelický sbor, aby měli pocit, že někam patří. Mají odkud začít. Na našem sboru jsem mívala a mám ráda mládežnické akce, dorost, sdružení, Blažkov, nedělní kázání. Kázání je pro mě hodně důležité. Dělá neděli nedělí, dnem odděleným od ostatních všedních. Člověk se

usebere, zamyslí se, podívá se optikou kázání na některé své věci. Chodím většinou na bohoslužby na Pellicovu. Bývá nás tam hrstka, stále stejné tváře, hezké společenství. Vidět Alenku Nagyovou je sama radost. Před kostelem pak ještě mluvíme v kroužku.

Akorát farář spěchá.

H: Ten musí odběhnout na další bohoslužby. Promluvit si s ním však můžeme jinde, třeba na kavárničce. Tam je moc milé společenství. Teď se tam dokonce objevilo pár nových lidí, i pánové, které jsem neznala!

Paní Dufková, jak vnímáte svůj sbor vy?

K: Já vám na to nebudu odpovídat. Nemám na to povahu.

H: To je sestra mé maminky...

Myslíte si, že by bylo možné, někdy v budoucnu a na základě změn v církvi, spojení našich sborů?

H: Těžko člověk odhadne, jestli by to bylo dobré. Pořád je tady hodně práce, které jsou nutné k vedení sboru. I čtyři faráři toho mají dost. Nedovedu si představit, že by objem té práce měli vykonávat třeba jen dva faráři, aniž by je to zničilo. Vyhořeli by a odešli.

D: Já si myslím, že se možná bude zvažovat jiný model. Znam to z Německa, tam se nespojují sbory, ale funguje tam sdílení farářů. Třičtvrtě úvazku mají ve svém sboru a zbytek v jiném. Sbory zůstávají samostatné, ale obsluhují je faráři z jiných sborů. Hodně pozic je ale profesionalizovaných: kantor, katecheta, kontaktní osoba pro sbor. Je možné, že se na takový model tady přejde.

K: Nefarářské práce na sborech je hodně. Teď hledáme někoho, kdo by po Martinovi třeba převzal administrativní povinnosti.

H: U menších sborů si to dokážu představit, zrovna ale ty dva největší v Brně...

K: Když ale bude potřeba, půjde to.

D: Nesmíme si ty faráře uštvat.

H: Někdo se ale dokáže uštvat i sám...

Lenka Dobrovolná ■

Maminčiny recepty na život

Alice Příkrylová, rozená Marková, byla dcera, sestra, manželka, zdravotnice, speciální pedagožka, hudebnice, varhanice, keramička, zahradnice, včelařka, chovatelka koz, kuchařka, likérnice, instruktor-ka třídění odpadu, kojná odložených koťat... a maminka.

Maminka Anny, Kláry, Julie, Matěje a Emy.

Letos den matek připadl na 12. května a Alice by se bývala zrovna dožila padesáti devíti let. Ale budou to tři roky, co tu není.

A její děti o ní a trochu s ní napsaly knížku. Knížku, která vznikla ze smutku, ale je o lásce a vděčnosti. Knížku, která je o životě, i když končí

smrtí. Knížku, která je tak moc o kráse, víře a o radosti, že když ji čtenář dočte a zavře, něco z těchto skutečností v něm, věřím, zůstane, i kdyby Alici znal málo nebo vůbec.

Do čtyř ročních období jsou rozřazeny vzpomínky různých lidí na Alici, střípky z rodinného života, recepty na čaje, likéry, koláče, polévky i hlavní jídla. A tím vším se prolínají malé příběhy a rozhovory o výletech do hudebky, ale také o faráři, který odešel od lůžka odcházející sám utěšen. Jsou to příběhy vnímání života. A je v nich moudrost bez patosu.

Nádherné jsou fotky od Julie – takové, co občas vženou i slzu do očí.

A stočtyřicetistránková dobře vytištěná knížka je moc hezká také graficky, což je dílo Emy.

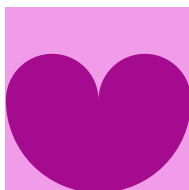
Co je to za knihu? Někdy je to básnička; jindy starý sešit s ověřenými recepty; deník, do kterého si lepíme stopy nejlepších zážitků; vzkaz, pozdrav, nápad, vzpomínka, rodinné album.

Už jsem dlouho neměl v ruce knížku, která by dělala to, co si myslím, že by dobrá kniha dělat měla. Totiž zcitlivovala, inspirovala (vařit – za mě tedy všechno kromě čočkové polévky, sázet, péci, být s dětmi), rozvibrovala chuť napodobit i trochu závist dětem Přikrylovým. Která by byla tak moc o vzácnosti života.

A málokdy píšu s takovou chutí a upřímností: Tuto knížku si fakt kupte. Protože věřím, že něco podobného, co jsem zažil já při čtení a prohlížení, máte velkou šanci také zažít.

K dostání je v úřední hodiny ve farní kanceláři na Zelené faře (sbor@cervenykostel.cz; +420 542 211 453) nebo u sourozenců Přikrylových za 250 Kč. 50 Kč z každého výtisku bude věnováno na dětskou hospicovou péči Domu pro Julii.

Ondřej Macek ■

Kalendář sborových akcí

Brno I

7. června – 15. září	Brno a jeho chrámy; výstava v Červeném kostele; doc. ing. arch. Aleš Navrátil, Ph.D.
20.–21. června	voda s konfíky a dorostem
23. června	konec školního roku v Betlémském kostele
27. července – 3. srpna	tábor Pustá Rybná
3.–10. srpna	týdenní pobyt na Blažkově (sborová dovolená)
2. září	otevření Evangelického gymnázia, v 11 hodin v židenickém kostele
8. září	rodinné bohoslužby na začátek školního roku v Červeném kostele
15. září	grilování se sborem Brno II na dvoře Blahoslavova domu

O prázdninách nebudou pravidelné úřední hodiny, před návštěvou, prosím, zatelefonujte.

Brno II

23. června	rodinné bohoslužby k závěru školního roku
27. července – 3. srpna	sborový pobyt na Blažkově
8. září	rodinné bohoslužby
27.–29. září	sborový pobyt na Lipce
13. října	oslava 100 let Blahoslavova domu

V říjnu při příležitosti stých narozenin Blahoslavova domu vyjde ve sboru Brno II sborník vzpomínkových textů **Blahoslavův dům v Brně: 100 let od postavení** – o brněnských evangelících, sborech, o Blahoslavově domě, o jeho minulosti i současnosti. Na jeho financování má zásluhu i Grantový systém ČCE na podporu diakonických a rozvojových projektů.

Výroba biblických postaviček na Zelené faře

Vždy k diskuzi připravení konfíci z Brna I

Blahoslavácké děti na svém nejoblíbenějším blažkovském místě

Bébarova a Grosshobelova mše Nanebevzetí

List sborů Českobratrské církve evangelické v Brně I a Brně II. Vychází čtyřikrát ročně, uzávěrka příštího čísla je 24. srpna 2024. Určeno nejen pro všechny členy obou sborů, k dispozici v tištěné verzi za doporučenou cenu 80 Kč, zdarma pak ve verzi elektronické. O její zaslání lze požádat e-mailem na uvedené sborové elektronické adresy.

Odpovědná redaktorka Lenka Dobrovolná
(lendobrovolna@seznam.cz). Na uvedenou adresu můžete zasílat své příspěvky.

Grafická úprava Jitka Jirásková. Plakát pro děti je z dílny Ivy Tůmové, presbyterský komiks je od Petra Dobrovolného. Fotografie laskavě poskytli Ondřej Macek, Petr Lindner, Iva Oukropcová, Tom Bouda, Petr Dobrovolný, Jan Vybíral, Martin Horák ad.
Děkujeme všem přispěvatelům za jejich články.

Registrace MK ČR E12109

Kontakty: FS ČCE Brno I, Opletalova 6, web:
cervenykostel.cz; e-mail: sbor@cervenykostel.cz

faráři: Ondřej Macek (tel. 739 244 754)
a Iva Květonová (tel. 734 857 003)

FS ČCE Brno II, Lidická 79, web: blahoslavak.cz
e-mail: sbor@blahoslavak.cz;

faráři: Martin Horák (tel. 605 437 376)
a Jarmila Řezníčková (tel. 723 552 900)